

Strona główna>Wszczęcie postępowania sądowego>Mediacja>**Mediacja w państwach UE****Διαμεσολάβηση σε χώρες της ΕΕ**

Chorwacja

Η κυβέρνηση της Δημοκρατίας της Κροατίας, μέσω του Υπουργείου Δικαιοσύνης, παρέχει μεγάλη στήριξη (νομοθετική, οικονομική, τεχνική) για την ανάπτυξη και την προώθηση της διαμεσολάβησης, η οποία έχει καταστεί ένας από τους βασικούς πυλώνες της στρατηγικής για τη δικαστική μεταρρύθμιση.

Δικαστική και εξωδικαστική διαμεσολάβηση

Οι διαδικασίες διαμεσολάβησης μπορούν να διεξαχθούν σε όλα τα τακτικά και εξειδικευμένα πρωτοβάθμια και τα δευτεροβάθμια δικαστήρια (δημοτικά, επαρχιακά, εμποροδικεία και ανώτατα εμποροδικεία) σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, και, ως εκ τούτου, καθ' όλη τη διάρκεια της αναιρετικής διαδικασίας. Η διαμεσολάβηση διεξάγεται αποκλειστικά από δικαστή του δικαστηρίου που έχει λάβει κατάρτιση στη διαμεσολάβηση και αναφέρεται στον κατάλογο των δικαστών - διαμεσολαβητών που καταρτίζεται από τον πρόεδρο του δικαστηρίου μέσω ετήσιας ανάθεσης καθηκόντων. Ο δικαστής διαμεσολαβητής δεν ενεργεί ποτέ ως διαμεσολαβητής σε διαφορά για την οποία έχει διοριστεί ως δικαστής.

Η εξωδικαστική διαμεσολάβηση επί σειρά ετών διεξαγόταν με μεγάλη επιτυχία από τα κέντρα διαμεσολάβησης στο κροατικό οικονομικό και εμπορικό επιμελητήριο, το επαγγελματικό και βιοτεχνικό επιμελητήριο και την κροατική ένωση εργοδοτών, καθώς και την κροατική ένωση διαμεσολάβησης, τον δικηγορικό σύλλογο Κροατίας, την κροατική εθνική υπηρεσία ασφάλισης και την υπηρεσία κοινωνικής σύμπραξης της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κροατίας. Ωστόσο, διαμεσολάβηση μπορεί επίσης να διεξάγεται από επιλεγμένους διαμεσολαβητές εκτός των εν λόγω κέντρων.

Σύμφωνα με το νόμο περί διαμεσολάβησης (*Narodne novine*) (Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας της Κροατίας αριθ. 18/11), και τους κανόνες του μητρώου διαμεσολαβητών και των προτύπων πιστοποίησης των οργανισμών διαμεσολάβησης και διαμεσολαβητών (NN 59/11), το Υπουργείο Δικαιοσύνης τηρεί μητρώο διαμεσολαβητών.

Επιτροπή για την εναλλακτική επίλυση διαφορών

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης συγκρότησε και διόρισε την επιτροπή για την εναλλακτική επίλυση διαφορών, της οποίας η σύνθεση περιλαμβάνει εκπροσώπους από τα δικαστήρια, την εισαγγελία, την υπηρεσία κοινωνικής σύμπραξης της κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Κροατίας, το κροατικό οικονομικό και εμπορικό επιμελητήριο, την κροατική ένωση εργοδοτών, το κροατικό επαγγελματικό και βιοτεχνικό επιμελητήριο και το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Η επιτροπή έχει εντολή να παρακολουθεί την ανάπτυξη της εναλλακτικής επίλυσης διαφορών, την εφαρμογή των υφιστάμενων προγραμμάτων και να προτείνει μέτρα για να προωθηθεί η ανάπτυξη εναλλακτικών τρόπων επίλυσης διαφορών. Η εντολή της επιτροπής καλύπτει επίσης την παροχή γνωμοδοτήσεων και απαντήσεων σε ερωτήματα που εμπíπτουν στην αρμοδιότητά της.

Κατά τη συνεδρίαση της επιτροπής για την εναλλακτική επίλυση διαφορών, που πραγματοποιήθηκε στις 26 Νοεμβρίου 2009, εγκρίθηκε κώδικας δεοντολογίας για τους διαμεσολαβητές.

Νομοθετικό πλαίσιο

Η διαμεσολάβηση ως μέσο επίλυσης των διαφορών ρυθμίστηκε για πρώτη φορά με ειδική νομοθεσία — τον νόμο περί διαμεσολάβησης (NN 163/03, που τέθηκε σε ισχύ στις 24 Οκτωβρίου 2003), με τον οποίο ενσωματώνονται ορισμένες από τις βασικές αρχές που περιέχονται στη σύσταση του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με τη διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις καθώς και τη λεγόμενη Πράσινη Βίβλο για τους εναλλακτικούς τρόπους επίλυσης των διαφορών αστικού και εμπορικού δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο νόμος τροποποιήθηκε το 2009, και στις αρχές του 2011 ψηφίστηκε νέος νόμος για τη διαμεσολάβηση (NN 18/11), ο οποίος τέθηκε πλήρως σε ισχύ κατά την ημερομηνία προσχώρησης της Δημοκρατίας της Κροατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Εκτός από τον νόμο περί διαμεσολάβησης, που αποτελεί το βασικότερο κείμενο στον τομέα αυτόν, υπάρχουν και άλλοι νόμοι που ρυθμίζουν εν μέρει το θέμα αυτό, καθώς και εκτελεστικοί κανονισμοί για την εξασφάλιση της εφαρμογής του νόμου.

Διαδικασία διαμεσολάβησης

Η διαδικασία διαμεσολάβησης αρχίζει με πρόταση που υποβάλλεται από τον ένα διάδικο της διαφοράς η οποία γίνεται αποδεκτή από τον άλλο διάδικο, με την υποβολή κοινή πρότασης και από τις δύο πλευρές για φιλικό διακανονισμό της διαφοράς, ή με την υποβολή πρότασης από τρίτον (π.χ. δικαστή σε δικαστικές διαδικασίες).

Οι διαμεσολαβητές είναι πρόσωπο ή πρόσωπα τα οποία διεξάγουν τη διαμεσολάβηση, κατόπιν συμφωνίας μεταξύ των διαδίκων. Ο διαμεσολαβητής πρέπει να έχει σχετική κατάρτιση (η εμπειρογνωμοσύνη και οι ικανότητες του διαμεσολαβητή έχουν, μεταξύ άλλων, καθοριστική σημασία για την επιτυχία της διαμεσολάβησης) και υποβάλλονται σε συνεχή επαγγελματική κατάρτιση. Η Δικαστική Ακαδημία διαδραματίζει καίριο ρόλο για την οργάνωση και την παροχή κατάρτισης στους διαμεσολαβητές.

Η διαμεσολάβηση πρέπει να πραγματοποιείται όπως έχει συμφωνηθεί από τους διαδίκους. Ο διαμεσολαβητής, κατά τη διάρκεια της διαμεσολάβησης, διασφαλίζει τη δίκαιη και ισότιμη μεταχείριση των διαδίκων. Ο διαμεσολαβητής, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαμεσολάβησης, μπορεί να έχει συναντήσεις με κάθε διάδικο χωριστά, και εκτός εάν οι διάδικοι έχουν αποφασίσει διαφορετικά, ο διαμεσολαβητής μπορεί να αποκαλύψει στον ένα διάδικο πληροφορίες και δεδομένα που λαμβάνονται από τον άλλο διάδικο, μόνον με τη συγκατάθεση του διαδίκου αυτού. Ο διαμεσολαβητής μπορεί να συμμετέχει στη σύνταξη της συμφωνίας συμβιβασμού και διατυπώνει συστάσεις για το περιεχόμενό της.

Εάν επιτευχθεί συμφωνία συμβιβασμού μέσω διαμεσολάβησης, αυτή είναι δεσμευτική για τους διαδίκους που την υπογράφουν. Εάν οι διάδικοι αναλαμβάνουν ορισμένες υποχρεώσεις στο πλαίσιο της συμφωνίας, υποχρεούνται να τις εκπληρώνουν εγκαίρως. Η συμφωνία συμβιβασμού μέσω διαμεσολάβησης είναι εκτελεστό έγγραφο εάν περιέχει ληξιπρόθεσμη υποχρέωση σε σχέση με την οποία οι διάδικοι μπορούν να καταλήξουν σε συμβιβασμό, και εάν περιέχει δήλωση του υπόχρεου που επιτρέπει ευθέως την αναγκαστική εκτέλεση (ρήτρα εκτελεστότητας).

Εκτός εάν οι διάδικοι έχουν συμφωνήσει διαφορετικά, κάθε διάδικος βαρύνεται με τα δικά του έξοδα, ενώ οι διάδικοι φέρουν τα έξοδα της διαμεσολάβησης εξίσου, ή σύμφωνα με ειδική νομοθεσία ή τους κανόνες των οργανισμών διαμεσολάβησης.

Σύμφωνα με τη γνώμη των περισσότερων εμπειρογνομόνων στον τομέα της διαμεσολάβησης, κάθε διαφορά που αφορά δικαιώματα τα οποία οι διάδικοι μπορούν να διαθέσουν ελεύθερα είναι κατάλληλη για διαμεσολάβηση και οι διάδικοι θα πρέπει σχεδόν πάντοτε να ενθαρρύνονται να επιλύουν τις διαφορές τους με φιλικό διακανονισμό. Η διαμεσολάβηση είναι ιδιαίτερα κατάλληλη για διαφορές οικονομικού χαρακτήρα (π.χ. εμπορικές διαφορές), καθώς και σε δισυνοριακές διαφορές (ένας εκ των διαδίκων έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης) σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι οι δισυνοριακές διαφορές δεν περιλαμβάνουν τις τελωνειακές, φορολογικές ή διοικητικές διαδικασίες ή τις διαφορές που αφορούν την ευθύνη κράτους για πράξεις ή παραλείψεις κατά την άσκηση εξουσίας.

Άλλοι σύνδεσμοι

[Ευρετήριο διαμεσολαβητών](#)

[Περισσότερες πληροφορίες](#)

Τελευταία επικαιροποίηση: 20/07/2016

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται το εκάστοτε κράτος μέλος. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη όσον αφορά τις πληροφορίες ή τα στοιχεία που περιλαμβάνονται ή για τα οποία γίνεται λόγος στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.